

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

A Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégiuma útján
1146 Budapest, Hungária krt. 179-187.

Az alkotmányjogi panasszal támadott határozat száma: **Gfv.VII.30.320/2014/6.**
Elsőfokú határozat száma: **4.Cspk.13-2014-000001/19.**

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
Gazdasági Kollégium
Csőd- és Felszámolási Csoportja

Érk.: **2015. 03. 19.**

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőládában / e-mailen / faxon **22x1**

Példány: ..... Melléklet: .....

Ügyszám: **4.Cspk.13-2014-000001/19**

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
Gazdasági Kollégium
Pannónia

Érk.: **2015. MARCH 18**

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőládában / e-mailen / faxon

Példány: ..... Melléklet: .....

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] hitelező (**Hitelező**) csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján a [redacted] mint adós (**Adós**) csődeljárásának tárgyában a Fővárosi Ítéltáblának a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégiuma által 4.Cspk.13-2014-000001/19. szám alatt hozott elsőfokú határozatát (**Elsőfokú Végzés**) helybenhagyó 15.Cspkf.44.167/2014/3. sorszám alatti határozatával (**Másodfokú Végzés**) szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria által Gfv.VII.30.320/2014/6. szám alatt hozott határozattal szemben (**Felülvizsgálati Végzés**) törvényes határidőn belül a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük, hogy az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvénye (Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Gfv.VII.30.320/2014/6. szám alatti végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény B.) cikk (1) bekezdését, ezért alaptörvény-ellenes és a Felülvizsgálati Végzést erre figyelemmel semmisítse meg.

Kérjük, hogy az Alkotmánybíróság Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 359/C § (2) bekezdése alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot arra, hogy az alkotmányjogi panaszra támadott elsőfokú határozat végrehajtását a felülvizsgálati kérelemmel támadott **Másodfokú Végzés**re is kiterjedően függessze fel az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Fenti kérelmünk indokolásaként a következőket adjuk elő.

I. AZ ADÓS CSŐDELJÁRÁSA

Az Adós 2014. március hó 5. napján kötött csődegyezséget (**Csődegyezés**) hitelezőivel. A hitelező a Csődegyezés megkötéséhez - gazdasági érdekeinek szem előtt tartásával - hozzájárult. A csődeljárás során a hitelezők nem terjesztettek elő kifogást, a hitelezői besorolást tehát megfelelőnek tartották.

A Csődegyezés megkötését követően az Adós a Cstv. alapján kérte a megkötött csődegyezés bírósági jóváhagyását. Az Adósnak a Csődegyezés megkötéséhez hozzá nem járuló hitelezője, a [redacted] 2014. március hó 14. napján benyújtott beadványában előadta, hogy álláspontja szerint a Csődegyezés az ő kisemmizésére irányul és joggal való visszaélést valósít meg. A joggal való visszaélést a hitelezők közötti feltételezett összefonódásokkal indokolta. A [redacted] nem terjesztett elő kifogást a hitelezői besorolás vonatkozásában és azt sem állította, hogy az egyezés megkötésére vezető

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: **IV/920-0/2015**

Érkezett: **2015. MARCH 31.**

Példány: **1** Kezelőiroda: **[Signature]**

Melléklet: **1 db. + 10.**

l

eljárás során szabálytalanság történt volna. Előadást tett arra, hogy a [REDACTED] %-os üzletrészének tulajdonosa az Adós tulajdonosa.

100

Az elsőfokú bíróság a Csődegyezséget formai és tartalmi szempontból is hiányosnak találta, erre figyelemmel jóváhagyására nem látott lehetőséget és a csődeljárás megszüntetéséről határozott.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az Adós a csődeljárás rendelkezéseit nem tartotta meg, mert a Csődegyezség sértette a Cstv. 17. § (2) bekezdésének d) pontját, továbbá az Adós mérlegét a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (*Sztv.*) alapelveit sértő módon készítette el, valótlanul nyilatkozott a benyújtott mérleg valóságossága és megbízhatósága tekintetében, és eljárása tisztességtelen módon a hitelezők félrevezetésére irányult. A Csődegyezség ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezen „tartalmi hiányosságok” miatt sem volt a jogszabályoknak megfelelőnek tekinthető és ezért annak jóváhagyására az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság tehát a nem megfelelő tájékoztatás, illetve a számviteli elveket sértő módon készített mérleg és ezzel a hitelezők állítólagos félrevezetése miatt látta indokoltnak a Csődegyezség jóváhagyásának megtagadását. A hitelezők besorolásával kapcsolatos probléma az eljárás során nem merült fel.

Az Elsőfokú Végzéssel szemben az Adóshoz hasonlóan fellebbezést terjesztettünk elő, melyben levezettük, hogy mely körülményekre figyelemmel tekinthető tévesnek az elsőfokú bíróság álláspontja.

A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a Másodfokú Végzéssel az Elsőfokú Végzést érdemét tekintve helybenhagyta, indokolását azonban megváltoztatta. Megállapította, hogy az egyezség jóváhagyására azért nincs lehetőség, mert annak eredménye az adós tartozásának több mint 90 %-os mérséklésére és ezen keresztül az egyébként jelzálogjoggal terhelt ingatlanvagyon lényegi ellentételezés nélkül való tehermentesítésére vezetne. Az elsőfokú bíróság által fennállónak látott jogszabálysértéseket illetően rögzítette továbbá, hogy a csődeljárás során olyan jogszabálysértés, amely formai okok miatt a Csődegyezség jóváhagyását kizárta tenné, nem történt. A hitelezők besorolását illetően az eljárás ezen szakaszában sem történt semmifajta észrevétel.

A Másodfokú Végzéssel szemben felülvizsgálati kérelem előterjesztésére került sor. Kérelmében az Adós kifejtette, hogy a jóhiszemű joggyakorlás követelménye, mint a csődegyezséggel kapcsolatos pozitív elvárás nem jelenthet a csődegyezség gazdasági tartalmába történő beavatkozást. Kifejtette az Adós, hogy a csődegyezséggel szemben megkívánt törvényi követelmény az egyes hitelezői osztályokban elért többségi hitelezői döntés a csődegyezség megkötésére vonatkozóan, amely esetben a csődegyezség megkötésének indokoltsága és a kielégítés mértéke vizsgálat tárgyává a jóváhagyás iránti bírósági eljárásban nem tehető. Rámutatott felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy nincs privilegizált, vétójoggal rendelkező hitelező, a többségi döntés a hitelezők összességére irányadó a csődegyezség lényegéből fakadóan. Erre figyelemmel kérte a Másodfokú Végzés hatályon kívül helyezését és a Csődegyezség jóváhagyását.

A Kúria a Felülvizsgálati Végzéssel a Másodfokú Végzést hatályában fenntartotta. Végzésében a Kúria az eljárás iratai alapján a tényállást szükségesnek látta kiegészíteni a következőkkel: „[a]z adós tulajdonosának egyszemélyi tulajdonában álló hitelező [REDACTED] a csődegyezségben foglaltak szerint 5.393 db szavazattal rendelkezett 269.657.439 Ft elismert hitelezői igény alapján. Az adós által becsatolt egyezségi iratok részét képező 6/6. sz. melléklet, mely a hitelezők felsorolását és szavazatszámát tartalmazza, a Cstv. 12. § (2) bekezdés bc) pontjában nem jelölt szavazatot.” (Felülvizsgálati Végzés indokolás 6. oldalának (2) bekezdése)

Döntése indokainak ismertetését megelőzően a Kúria a Pp. szabályaira utalással rögzítette, hogy „a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül”. (Felülvizsgálati Végzés indokolás 6. oldal (4) bekezdés)

A Kúria kiemelte továbbá, hogy a másodfokú bíróság álláspontja a joggal való visszaélés okát illetően téves, ugyanis „önmagában a biztosított hitelezők 10 %-os kielégítési arányának többségi szavazattal történő elfogadása nem ütközik a jóhiszemű joggyakorlás követelményébe.” (Felülvizsgálati Végzés indokolás 6. oldal (4) bekezdése)

A Kúria rögzítette, hogy a Cstv. 21/A. § (3) bekezdése alapján hivatalból vizsgálni kell a bíróságnak, így a Kúriának is azt, hogy az egyezség létrehozására irányuló eljárásban történtek megfelelnek-e a jogszabályoknak, függetlenül attól, hogy erre vonatkozóan a hitelezők részéről kifogás benyújtására az eljárás során sor került-e.

A Kúria a Felülvizsgálati Végzésben kifejtette, hogy a Csődegyezség a jogszabályoknak azért nem felelt meg és azért nem hagyható jóvá, mert az Adós egyik hitelezője, a [REDACTED] és az Adós tulajdonosa azonos személy, és erre figyelemmel az adott hitelező követelését a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontja szerint kellett volna besorolni és a Cstv. 18. § (5) bekezdése szerint a követelés alapján számított szavazatainak számát negyedelni kellett volna.

A Kúria e körben idézte a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontját, majd a 18. § (5) bekezdését, majd rögzítette, hogy az Adós és a [REDACTED] tulajdonosa azonos. Tekintve, hogy a reorganizációs célú kölcsönnyújtás mint a negyedelés követelménye alóli mentesítés az eljárásban nem került hivatkozásra, a hitelező és az Adós tulajdonosának azonosságából a Kúria azt a következtetést vonta le, hogy „fennálltak a Cstv. 12. § (2) bekezdés bc) pontjában foglalt feltételek, a vagyonyfelügyelőnek a szavazatok megállapításakor a [REDACTED] esetében az elfogadott hitelezői igény alapján számított szavazatszámot negyedelni kellett volna”. (Felülvizsgálati Végzés indokolás 8. oldalának (1) bekezdése) Az ekként számított szavazatok esetén az egyezség a szükséges többség hiányában nem jött volna létre, amit a Kúriának – szól a Felülvizsgálati Végzés – hivatalból is észlelnie kellett. Erre figyelemmel pedig a joggal való visszaélés ugyan a másodfokú bíróság által látottaktól eltérő okból, de a Kúria szerint megállapítható, így pedig az érdemi döntés hatályban tartásának volt helye.

II. A KÚRIA DÖNTÉSE SÉRTI A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ ALAPJOGOT ÉS A JOGBIZTONSÁG KÖVETELMÉNYÉT EZÉRT ALAPTÖRVÉNY-ELLENES

A tisztességes eljárás követelményének sérelme az úgynevezett meglepetés-ítéletek esetében

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog követelménye magában foglalja annak követelményét, hogy a fél képes legyen a bíróság döntésének alapját képező tény- és jogkérdéseket megismerni és erre vonatkozóan ügyét megfelelően előterjeszteni. Ennek megfelelően részét képezi az a követelmény, hogy a bíróság ne alapozza döntését olyan körülményre, amely a felek számára nem ismert, amelyre vonatkozóan a felek álláspontjukat nem tudják megfelelően kifejteni.

Az olyan eljárás, amikor a fél képtelen egy a végső döntés alapját képező kérdésben álláspontját kifejteni, mert a bíróság azt bármely korábbi hivatkozás nélkül hivatalból oly módon veszi figyelembe, hogy arra vonatkozóan a felek álláspontját megkísérelné beszerezni, sérti a meghallgatáshoz való jogot és ezzel a tisztességes eljárás követelményébe ütközik. Ilyen esetben a fél képtelen kifejteni álláspontját az adott kérdésre vonatkozóan, vagyis az adott körülményre alapított döntés anélkül születik meg, hogy a fél ügyét előadhatta volna.

Míndez még akkor is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ha a bírósági döntés egyébként helyesnek látszó következtetést tartalmaz. A feleknek ugyanis ez esetben is lehetőséget kell kapniuk egy tisztességes eljárásban arra, hogy tény és jogelőadásait az adott kérdésre vonatkozóan megtehessék.

A Kúria téves jogértelmezése

A Kúria a fentiek szerint a Felülvizsgálati Végzésben a Csődegyezség jóváhagyását megtagadó jogerős döntést arra hivatkozással tartotta hatályban, hogy az egyik hitelező (ti. a [REDACTED]) és az Adós tulajdonosa azonos, ennél fogva az adott hitelező követelését a Cstv. 12. § (2) bekezdés bc) pontja szerint kellett volna besorolni és a Cstv. 18. § (5) bekezdése alapján szavazatainak számát negyedelni kellett volna, az ennek alapján történő számítás esetén pedig a csődegyezség létrehozatalához szükséges szavazatarány már nem tekinthető fennállóknak.

A Kúria nem jelölte meg, hogy a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontjában felsorolt esetek közül álláspontja szerint melyik állna fenn.

Az, hogy az adósnak és egy követeléssel rendelkező hitelezőjének tulajdonosa azonos, nem vezet a szavazatok számának negyedeléséhez. A Cstv. 12.§ (2) bek. bc) pontja és 18. § (5) bekezdése ezt akkor teszi szükségessé, ha vagy a hitelező (meghatározott mértékű) tulajdonosa az adós, vagy az adós (meghatározott mértékű) tulajdonosa a hitelező, vagy a két társaság elismert, illetve tényleges vállalatcsoportot alkot.

A jelen esetben az Adósnak az adott hitelező nem tulajdonosa, ahogy a hitelezőnek sem tulajdonosa az Adós, és ezek a társaságok sem elismert, sem tényleges vállalatcsoportként nem működtek, tevékenységük semmilyen módon nem volt összehangolva, amiként erre soha nem is merült fel adat, utalás vagy előadás. Az, hogy az Adós és az adott hitelező tulajdonosa azonos, a hatályos előírások szempontjából teljességgel indifferens kellett volna, hogy legyen.

A Kúria tehát a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontját teljességgel félreértelmezte, és annak, hogy az Adós és a hitelező tulajdonosának azonossága miként lenne megfeleltethető az abban megjelölt bármely esetnek, semmiféle magyarázatát nem adta, a Csődegyezség jóváhagyását mégis erre hivatkozással tagadta meg.

Hangsúlyozzuk ugyanakkor, hogy a jelen alkotmányjogi panasz alapja nem a Kúria jogi tévedése. A Hitelező nem a Kúria döntésének érdemi felülvizsgálatát kéri az Alkotmánybíróságtól. A Kúria tévedését azért tartottuk szükségesnek bemutatni, hogy nyilvánvaló legyen, a Hitelező nem egy érdemét tekintve helytálló döntés ellen kíván további speciális jogorvoslatot igénybe venni, amelynek végén tartalmában azonos döntésnek kellene születnie egy immár tisztességes -- meglepetések nélküli -- eljárás végén.

A Hitelezőnek nem lenne kilátása az érdekeit szolgáló Csődegyezség jóváhagyására abban az esetben, ha a Kúria döntése sértene ugyan a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot, az azonban mégis helyes végkövetkeztetést tartalmazna a Csődegyezség jóváhagyhatóságát, illetve annak hiányát illetően. Azonban a Kúria döntése a fentiek szerint a tisztességes eljárás követelményének sérelme mellett olyan módon téves, hogy a tévedés megfelelő eljárásban való kiküszöbölése szükségszerűen a Csődegyezség jóváhagyására kell, hogy vezessen.

A Kúria saját maga állapította meg, hogy a -- szerinte téves -- hitelezői besoroláson túl egyéb aggály a Csődegyezséget illetően nem merült fel. Ha a Kúria a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog tiszteletben tartásával lehetőséget adott volna a felülvizsgálati tárgyat sem képező kérdés tárgyában előadások megtételére, a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontja szerinti téves minősítés nem merült volna fel.

Nyilvánvalóvá vált volna, hogy az Adós és a kérdéses hitelező azonos tulajdonosa nem esik a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontja alatt meghatározott egyik eset alá sem.

Ez azonban már az alaptörvény-ellenes Felülvizsgálati Végzés megsemmisítését követő eljárásra tartozó kérdés. Azt kívántuk tehát kifejteni, hogy tisztességes eljárás esetén a Csődegyezség jóváhagyásának lett volna helye, ekként a jelen alkotmányjogi panasz a Hitelező számára tényleges jogorvoslatot jelent és az elkövetett alapjogsértés kiküszöbölésével lehetőséget ad az őt megillető jogok megfelelő és a jogszabályok szerinti érvényesítésére, az ennek megfelelő bírósági döntés meghozatalára.

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelme az eljárás során még csak nem is érintett kérdésre alapított végső döntéssel

A jelen alkotmányjogi panasz alapja a fentiek szerint tehát az, hogy a Kúria a Csődegyezség tekintetében a Felülvizsgálati Végzésben megjelölt „megtagadási okot” úgy vette figyelembe, hogy az egyfelől nyilvánvalóan nem képezte a felülvizsgálati eljárás tárgyát, másfelől pedig nem került vizsgálatra a Csődegyezség jóváhagyásának tárgyában folyamatban volt bírósági eljárás vagy akár csak a csődeljárás során.

Arra vonatkozóan, hogy az adott hitelező szavazatát negyedelni kellene, kifogás előterjesztésére a csődeljárás során nem került sor. Arra vonatkozóan, hogy az adott hitelező szavazatát negyedelni kellene, a bírósági eljárás során soha egyetlen fél sem tett előadást. A [REDACTED] hitelező az elsőfokú eljárásban az Adós és a [REDACTED] tulajdonosának azonosságát maga is csupán az egyezségkötés – később a Kúria által fennállónak nem talált – visszaélészerűsége tekintetében hivatkozta, arra vonatkozóan azonban előadást nem tett, hogy ez az azonosság eltérő hitelezői besorolást vagy szavazatszámítást kellene, hogy eredményezzen. A hitelezői besorolással szemben a hitelezők kifogást nem terjesztettek elő és a bírósági eljárás során sem a bírósági döntésekben, sem a felek előadásaiban soha nem történt arra utalás, hogy e tulajdonosi azonosságnak a hitelezői besorolásra vonatkozóan bármely hatása lenne.

Arra vonatkozóan, hogy az adott hitelező szavazatát negyedelni kellene, soha egyetlen bíróság sem tett korábban megállapítást.

Ehhez képest a meglepetés erejével rendelkezett úgy a Kúria a jelen felülvizsgálati eljárásban, hogy a Cstv. 12. § (2) bekezdésének bc) pontját és ezért a Cstv. 18. § (5) bekezdésében meghatározott speciális szavazatszámítási szabályt kellett volna alkalmazni és a Csődegyezség ez okból nem hagyható jóvá.

Az eljárás feleinek pedig emiatt esélyük sem volt arra, hogy az eljárás során elmagyarázzák az adott rendelkezések alkalmazásának jogellenességét. Ez pedig a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sérti, figyelemmel különösen arra, hogy a Kúria döntésével szembeni perorvoslatra az Adósnak lehetősége nincs. Erre figyelemmel az Abtv. 27. §-ában meghatározott konjunktív feltételek a jelen esetben maradéktalanul teljesülnek.

A jogbiztonság követelményének sérelme

Az Alaptörvény B. Cikk (1) bekezdése értelmében *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

A Kúria azzal, hogy a csődeljárás részesei által az eljárás során elő nem terjesztett jogalapra alapította döntését, megsértette a Pp. 275 §. (2) bekezdésében foglaltakat is, melynek értelmében „A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, kivéve, ha a pert hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn.”

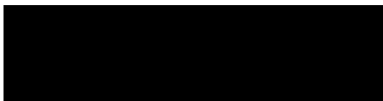
Pp. 275 §. (2) nem betartása tehát véleményünk szerint sérti a jogbiztonság követelményét, abba ugyanis beletartozik az is, hogy a közhatalommal felruházott szervek a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon, szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.

A Kúriának a felülvizsgálati eljárás során is rendelkezésére állnak azok az eljárásjogi eszközök, amelyek alkalmazásával az egyébként a fentiek szerint tévesen megítélt, de álláspontja szerint adott módon eldöntendő és a Csődegyezség vizsgálatakor álláspontja szerint hivatalból is figyelembe veendő kérdést az eljárás tárgyává tudta volna tenni és ezzel elkerülhető lett volna az eljárás során korábban fel sem merült kérdésre alapított döntés teljes váratlansággal történő meghozatala.

A Hitelező végezetül rögzíti, hogy tudomással bír arról, hogy az Adós maga is alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Felülvizsgálati Végzéssel szemben. A Csődegyezség jóváhagyására vonatkozó azonos adósi és hitelezői érdekekre figyelemmel a Hitelező maga is az Adós által előterjesztett alkotmányjogi panasz érvelése alapján kéri a fentiek szerinti döntés meghozatalát. Ennek keretében jelezzük, hogy az Adós által benyújtott nyilatkozat tartalmával egyetértünk, továbbá kérjük, hogy az Alkotmánybíróság az Adós kérelme alapján IV/404-1/2015. szám alatt folyamatban lévő eljárás során csatolt és a kifejtettek szerint jelen kérelem alapjául is szolgáló bizonyítékokat a jelen alkotmányjogi panasz körében megfelelően vegye figyelembe, ezek rendelkezésére állására figyelemmel azok csatolásától eltekintünk.

Budapest, 2015. március 17.

Tisztelettel:

képviseli:

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás